

her hos os, og hvor vor Art af Rang ikke findes, strax naar en General — ja, der kan jo iøvrigt ligesaa godt være Tale om en Lieutenant eller en Capitain — gaaer af, berøver ham denne hans tidligere Beteegnelse; han er affædiget som saadan, han er naturligvis ikke mere fungerende. Dette er dog kun Bagateller, men, hvad der ikke er Bagateller, det er at borttage fra Embedsmændene, hvad jeg vil kalde for en velerhvervet Ret. Og hvad vil saa Conseqventsen deraf blive? Den Forsørgelse, som nu kan erhverves til Fordeel for Embedsmændenes Efterladte i Kraft af deres Rang, hvem vil den tilfalde? Den vil tilfalde den danske Adels. Her have vi nu netop et Exempel paa, hvorledes man skal tillintetgjøre en Institution; her have vi Veien, som jeg troer, at man skal gaae; den Veien, som man er gaaet med den danske Adels. Dette er nu en uddød Institution, der kun er bevaret, hvor der er Tale om Rettigheder som den nævnte Afgang til Forsørgelse. Jeg taler naturligvis ikke her om den Adels, der besidder store Fordele, og der som saadan har en særegen Afgang til visse Titler og Benaævnelser. Men bortset fra den, er det virkelig nu noget Mystisk at høre til den danske Adels. Enhver, som kender disse Forhold, vil sige, at det er en meget vanskelig Opgave nu i paakommende Tilfælde at afgjøre, om Noget hører til den danske Adels eller ikke. Der er Ingen længer, der bliver adelig hos os; det er forbi og afluttet, og en mulig enkelt Undtagelse kan kun tjene til at bekræfte Reglen. Det er et Forhold, som altsaa nu er fuldkomment uddød; det er ikke Noget, som mere er Gjenstand for Begjæring, for Eftertragting og Efterstræbelse. Men hvor besynderligt vil det dog nu ikke være at oplive det igjen. Hvor besynderligt vil det ikke være, hvis vi nu ved disse vore hæderlige Bestræbelser for at tilstoppe Kilderne for Forskæneligheden bevirke, at man for Fremtiden vil og maa tænke efter dansk Adels. Efter de fundatsmæssige Bestemmelser for en heel Deel Forsørgelsesanstalter hos os tilkommer Forsørgelse fra disse oprindelig kun dem, der høre til den danske Adels og udelukkende dem, Senere er der nu saa dertil søiet dem, som

høre til visse Classer i Rangforordningen, men, naar man nu gaaer hen og tager alle disse sidste Berettigede bort, saa bliver der kun tilbage alle dem, som høre til den danske Adels. Kun disse ville da kunne opnaae denne Art af Forsørgelse, men saa maa man virkelig ogsaa finde det ganske naturligt, at der igjen bliver en almindelig Tilstrømning for at blive optagen i den danske Adels, eftersom denne Dør jo ikke er absolut lukket, medens jeg dog rigtignok synes, at man nu snarere kunde luffe den aldeles i. Da der ikke er gaaet Noget igjennem denne Dør i saa lang Tid, saa kunde det maaskee nok faae almindelig Tilslutning, naar Noget nu vilde indbringe Forslag om, at Afdgangen til den skulde være affæret; det vilde være meget praktisk, forekommer det mig, om man i et Forhold som dette, hvor Døren dog nu ikke i den senere Tid er bleven aabnet, luffedes den aldeles. Men, saalænge den ikke er lukket absolut, saa vil den, som sagt, med Nødvendighed igjen blive aabnet, naar man vedtager et Forslag som det omhandlede.

Madvig: Jeg skal ikke opholde Thinget længe. Jeg vil sige, at jeg ikke tager mit Ændringsforslag tilbage, fordi jeg troer, at det udtrykker, hvad der er rigtigt. Jeg troer, at det har vist sig, at hele dette Spørgsmaal ikke er noksom undersøgt, saa at det burde have en yderligere Behandling. Forresten skal jeg meget roligt tage imod, hvad der mulig af Henhyn til andre Motiver end Bedømmelsen af Forslaget selv maatte blive dets Skæbne. Jeg ønsker dog endnu — og det er navnlig ogsaa dette, der har bevæget mig til at begjære Ordet — at lægge en vis Vægt paa en Ytring af den ærede Finansminister. Den ærede Finansminister sagde, at han ikke kunde give Tilfald om, at Titler og Rang i Almindelighed, med Undtagelse af Hofchargerne, vilde blive ophævede, men han tilføiede, at det vistnok vilde blive meget sjældent, at saadan Rang herefter vilde blive givet, idet Indstillingerne derom vilde blive sjældne. Jeg vilde ønske, at denne Udtalelse maatte blive udvidet derhen, at Indstillingerne vilde blive slet ingen, og hvis den ærede Finansminister og hans Collegier